

РЕШЕНИЕ

№ 14851

гр. София, 30.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **451** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ) във вр. с чл. 145– 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. В. Й. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез процесуалния му представител адв. А. М., срещу Отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие рег.№ 227000-17180 от 22.11.2024г. на Началник ОЗ РУ - СДВР.

В жалбата се твърди, че административният акт е неправилен и незаконосъобразен, издаден в нарушение на процесуалните правила. Навеждат се доводи за липса на мотиви в обжалвания акт. Акцентираща се върху това, че са представени всички документи необходими за издаване на разрешителното, а също така, че жалбоподателят е притежавал разрешително за носене и употреба на късоцевно оръжие. Излага се разбирането, че органа може да лиши жалбоподателя от правото, само ако установи, че обстоятелствата обосновават нуждите за издаване на разрешителното, вече не съществуват. Моли съда да отмени акта като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се представлява от адв. А. М.. Поддържа жалбата си и моли съда да я уважи. Претендира разноски по представения списък.

Ответникът, Началник на ОЗ РУ- СДВР, в съдебно заседание чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана. В съдебно заседание представя писмени бележки. Претендира и юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени

представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: На 30.10.2024г. В. В. Й. подал заявление в ОЗ РУ- СДВР с вх. №136700-158/2024г., за подновяване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие /л.42/.

На 12.11.2024г. е издадена Докладна записка №227р-29725/12.11.2024г. от мл.полицейски инспектор при ОЗ РУ- СДВР, видно от която, Й. живее на адреса, желае да му бъде подновено разрешителното за притежаване от него късоцевно огнестрелно оръжие. Посочено е, че при извършена служебна проверка е установено, че Й. не е осъждан за умишлено престъпление от общ характер. Н. данни за психично заболяване, няма данни за налагани мерки по ЗЗДН, не се съдържат данни за извършени престъпления от общ характер, не е получавана информация лицето да поддържа контакти с лица от криминалния контингент, няма данни за употреба на наркотични вещества и да злоупотребява с алкохол. Към докладваната записка са приложени предоставени от лицето документи/л.28,29/.

На 15.11.2024г. В. В. Й. е уведомен от мл.полицейски инспектор КОС при ОЗ РУ-СДВР рег. № 227р-30149/15.11.2024г. /л.25/, относно издаденото писмо рег.№227000-16583/14.11.2025г. за започване на процедура по отказ за издаване на исканото разрешение на основание чл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ, както и за съдържанието на писмото. В писмото на основание чл.34, ал.3 от АПК е даден 7 дневен срок след връчване, да депозира в деловодството на ОЗ РУ-СДВР, в писмен вид възражения, искания и/или доказателства /л.26/. Липсват данни писмото е получено от жалбоподателя.

На 18.11.2024г. са депозирани мотиви за продължаване срока за късоцевно оръжие от В. В. Й., в което сочи, че притежава разрешение от повече от 18г., без да има провинения, че притежава лиценз за кабелна телевизия, където се събират пари в брой от абонатите. Соци, че е собственик на имот в к.к. Златни пясъци на стойност над 2000000 евро и натиска от фирми за недвижими имоти е голям. Прилага препис от жалба до ОД МВР-В., като твърди, че в к.к. Златни пясъци е проблем изнудването от престъпни групи и лица.

На 19.11.2024г. е изготвена докладна записка от мл.полицейски инспектор група „КОС“ ОЗ РУ-СДВР, видно от която при извършената проверка е установено, че спрямо лицето е започнала процедура по отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно оръжие. На 18.11.2024г. Й. е подал писмени мотиви, в което допълнил, че притежава разрешение от повече от 18г., без да има провинения, че притежава лиценз за кабелна телевизия, където се събират пари в брой от абонатите. Посочено е, че лицето твърдяло, че е собственик на имот в к.к. Златни пясъци, заради което е бил жертва на изнудване. Приложил е писмо до ОДМВР-В. от фирма „Анонс 94“ АД срещу ЧСИ Л. С., като от жалбата се разбирало, че същата е входирана от Й. в качеството му на изпълнителен директор на „Анонс 94“ АД. Предложено е за отношение по компетентност относно придобиване на къса огнестрелно оръжие /л.22/.

На 22.11.2024г. е постановен оспорваният в настоящото производство Отказ относно издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие с рег. № 227000-17180/22.11.2024г. на Началник на Трето районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи /ОЗ РУ- СДВР/, с което на основание чл.58, ал.1, т.10, във вр. с чл.83, ал.5 от ЗОБВВПИ е отказано издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие пистолет М. кал.9х18 № КТ37844 на лицето В. В. Й. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]. /л.19, 20/.

По делото е приета административната преписка. Представени и приети по делото са доказателства за компетентност на органа, издал акта- Удостоверение сочещо за наличие на Заповед №8121К-13245/11.10.2024г., на министър на вътрешните работи /л.65/ и копие от заповедта /л.68/. Приобщени са и ангажираните в съдебно заседание са писмени доказателства:

заверен препис от административната преписка, с която на жалбоподателя е било издадено на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие пистолет М. кал.9х18 № КТЗ7844, валидно до 09.12.2024г.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 50 ал. 3 от ЗОБВВПИ, в кръга на неговите правомощия /чл.155, ал.1 ЗОБВВПИ/, в законоустановената писмена форма и съдържа фактически и правни основания за издаването му. При това положение, Съдът приема, че не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Постановен е при правилно приложение на материалния закон.

Разрешението за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие по своята правна същност е благоприятстващ административен акт, който органът издава при наличие на установените в закона предпоставки. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ законодателят е регламентирал материалноправните изисквания, при наличието на които органът по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ е длъжен да откаже издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие. Изискванията са два вида - свързани с личността на заявителя (т. 1 - 9 на чл. 58, ал. 1) и свързани с целта, за която се иска разрешението (т. 10).

Релевантната правна норма- чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, сочи разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице: което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. По аргумент на противното, абсолютна предпоставка за издаване на разрешението за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие е наличието на основателна причина. Законодателят е посочил различни, допустими причини, които могат да обосноват необходимостта от издаване на исканото разрешение. Доказателствената тежест за наличието на тази причина е на молителя, а не както се твърди в жалбата на административния орган. Тъй като дейностите, свързани с огнестрелно оръжие са такива с висока степен на обществена опасност, законодателят освен, че е разграничил целите на служебни и граждански - чл. 6, ал. 1, 2 и 3 от ЗОБВВПИ, е определил и видовете граждански цели - чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ.

Снабдяването с огнестрелно оръжие в хипотезата на чл. 6, ал. 3 от ЗОБВВПИ /самоотбрана/ е, както приема в практиката си ВАС, крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите на издаване на разрешение законодателят е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина за това. Преценката за наличието на "основателна причина" се прави за всеки конкретен случай, като органът преценява наличието на необходимост от притежаването на оръжие за самоотбрана на основата на твърденията на молителя, като взема предвид и събраните в хода на преписката данни за личността и начина му на живот.

При така установените законови предпоставки, релевантна е преценката за наличие или липса на обстоятелства, установяващи необходимостта от боравене с огнестрелно оръжие.

В заявлението и в допълнително изложените мотиви Й., сочи като причина за искането си, че притежава лиценз за кабелна телевизия, където се събират пари в брой от абонатите, че е собственост на имот в к.к. Златни пясъци на стойност над 2000000 евро и твърди натиск от фирми за недвижими имоти за покупката му, а също така че в курортния комплекс има проблеми с изнудване на лица. Приложил е писмо до ОДМВР-В. от фирма „Анонс 94“ АД срещу ЧСИ Л. С., в която е посочено, че е подадена от Й. в качеството му на изпълнителен директор на „Анонс 94“ АД.

Действително по делото се установява, че Й. е приложил нужните документи, не е осъждан, няма данни за неприключили спрямо него наказателни производство, както и няма данни за психично заболяване. Не са ангажирани обаче никакви конкретни доказателства, обосноваващи твърденията на жалбоподателя за заплахата насочена към него или към семейството му, нито към имуществото на лицето. Абстрактните твърдения, свързани с изнудване на територията на к.к. Златни пясъци, не могат да обосновават по несъмнен начин основателността на искането, а тълкуването им по този начин, би довело до въвеждането на опасна практика за необосновано въоръжаване на населението и в частност на всички занимаващи се подобна дейност като жалбоподателя или имат спорни отношения свързани със собственост, каквато не е целта на закона. Следва да се отбележи, че съдържанието на приложената жалба не съдържа информация, от която може да се направи извод, че спрямо жалбоподателя, негов близък или имущество е извършено насилие или противоправно посегателство, което би могло да е основание за получаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие. В приложената жалба са наведени оплаквания свързани с действия свързана с публична продажба на имот, като се прави искане същата да бъде отменена, като се твърдят определени незаконни действия от страна на ЧСИ, но тези твърдения не обуславят извод за наличие на необходимост от притежаването на оръжие за самоотбрана.

При липсата на данни за конкретна или потенциална опасност за живота, здравето, сигурността и имуществото на жалбоподателя или семейството му, не е обоснована необходимост от извършване на дейността с цел самоотбрана.

В тежест на инициралото производството лице е да докаже нуждата от извършване на съответната дейност по ЗОБВВПИ, а при данните по преписката и въз основа на приобщените писмени доказателства изводът, че не са налице материалноправните предпоставки за постановяване на позитивен (облагодетелстващ) административен акт по искането на Й. е законосъобразен. След като в рамките на проведеното административно производство същият не е посочил и доказал основателна причина, обосноваваща необходимост от притежаване на оръжие за самоотбрана, административният орган правилно е приложил специалния ЗОБВВПИ.

В тази връзка, е спазена процедурата от административния орган, като Й. надлежно е бил уведомен да изтъкне основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие. Очевидно, чрез уведомителното писмо, с което лицето е осведомено за започване на процедура по отказ за издаване на претендираното разрешение, органът е указал на жалбоподателя, че искането му не е мотивирано. Въпреки дадената му възможност Й.- не е изложил основателни аргументи, които да обуславят в достатъчна степен твърдяната цел за самоотбрана, както и не е ангажирал доказателства в подкрепа на доводите си. В тази връзка е неоснователно и възражението, че не е спазена процедурата по издаване на отказа, тъй като видно и от самите действия по подаване на мотиви от страна на Й. е, че същият е бил уведомен за писмо рег.№227000-16583/14.11.2025г. за започване на процедура по отказ за издаване на исканото разрешение на основание чл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ. Още повече, че по делото е наличен не оспорен свидетелстващ документ, сочещ, че Й.

е уведомен за въпросното писмо и неговото съдържание /л.25/.

Вярно е, че с оглед на чл. 35 АПК органът е длъжен да се произнесе след като изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая. Непосочването от жалбоподателя на релевантни факти и обстоятелства, които органът да провери с оглед извършване на преценка за необходимостта от самоотбрана, фактически ограничава органа да анализира това, което е посочено в заявлението и мотивите му. От същите не може да се направи извод за наличие на обстоятелства, обосноваващи потенциална опасност за живота и здравето на лицето и семейството му или за неговото имущество- към датата на подаване на заявлението, които органа не е проверил и не е ценил. При липсата на данни за конкретни актове, застрашаващи личната безопасност на лицето и семейството му и целостта на неговото или поверено имущество към момента на подаване на заявлението, необходимостта от носене на огнестрелно оръжие не е доказана. За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. В конкретния случай, изложените от жалбоподателя, както в заявлението, така и в мотивите му, факти и обстоятелства не навеждат на извод, че същият е заплашен в качеството си физическо лице повече от всички останали граждани на обществото. Не се представят и доказателства за съществуването на тази конкретна необходимост, а изложените мотиви са в насока за наличие на възможни хипотези за настъпването на предполагаеми обстоятелства. Съответно разширяването на тълкуването на необходимостта, като предотвратяване на бъдещи вероятни, но несигурни събития, би обезсмислило необходимостта като критерий, въведен в закона, за установяване на основателността на искането за осъществяване на дейностите с огнестрелно оръжие. Както се посочи по-горе, необходимостта от осигуряване на самоотбрана следва да е обвързана с конкретна, пряка и достатъчно сериозна опасност от посегателства срещу живота, здравето или имуществото на заявителя. Такава непосредствена и тежка заплаха за него, която да оправдава повишения риск от притежаване и носене на огнестрелно оръжие, не се установи в настоящия случай.

Фактът, че на жалбоподателя е издавано предходно разрешително за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие, е без правно значение за законосъобразността на оспорения акт. При всяко сезиране на органа с искане за придобиване на разрешителното, органът е длъжен да извърши проверка за липса на отрицателните и за наличие на положителните предпоставки, определени в закона. Притежаването и възможността за употреба на огнестрелно оръжие е

дейност, която представлява източник на определена опасност за обществото. Поради това, законодателят е поставил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да бъде установявани и доказани по небудещ съмнение начин.

В заключение следва да се подчертае, че осъществяването на правнорегламентираната дейност по ЗОБВВПИ, с оглед високата степен на риск за обществения ред и сигурност, не може да бъде самоцелно, а обосновано от сериозни и уважителни причини, каквито не съставляват предполагаема опасност от нападение. Релевираните доводи за потенциална опасност не могат да докажат по несъмнен начин необходимост от самоотбрана с огнестрелно оръжие, доколкото такава опасност съществува за всеки член на обществото, независимо от неговата дейност, притежавани имоти и спорни отношения. Действително, не е необходимо да е доказана осъществена конкретна опасност по отношение на лицето, но все пак трябва да има доказателства за наличието на потенциална такава, а такава в случая липсва.

Предвид изложеното, следва жалбата като неоснователна да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер- 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София- град, 79-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. Й. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие рег.№ 227000-17180 от 22.11.2024г. на Началник 03 РУ - СДВР.

ОСЪЖДА В. В. Й. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14- дневен срок от съобщаването му.